

ΑΠΟΘΗΚΗ

ΤΩΝ

ΩΦΕΛΙΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΡΙΠΝΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ.

Ἀριθ. 7.)

(1848. Ἰαννουάριος.

ΚΙΝΑΪΚΟΣ ΓΑΜΟΣ.

Καθ' ὅλην τὴν ἐκτεταμένην ἐπικράτειαν τῆς Κίνας, ἡ τελετὴ τοῦ γάμου διαφέρει πολὺ τῆς τῶν ἄλλων ἐθνῶν· διότι ἂν καὶ παρ' ἡμῖν αἱ οἰκογένειαι τῆς ὑψηλῆς τάξεως ἀρραβωνίζωσιν ἐνίοτε ἔτι νήπια τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀλλ' εἰς τὴν Κίναν, οἱ γονεῖς προνοοῦσι περὶ τούτου ἀκόμη πολὺ ἀρχήτερα, συζηγνύοντες αὐτὰ εἰς γάμον καὶ πρὶν ἔτι γεννηθῶσι· πολλάκις μάλιστα αἱ ἑγκυοὶ γυναῖκες συμφωνοῦσι μετ' ἀλλήλων νὰ συζεύξωσιν εἰς γάμον τὰ ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῶν τέκνα, διδουσαι ἀρραβῶνας πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ὑποσχέσεως αὐτῶν· ὁ δὲ γάμος οὗτος εἶναι ἀδιάλυτος, ἐξαιρουμένης τῆς περιστάσεως, καθ' ἣν ἀμρότερον τὰ ἀρραβωνισθέντα τέκνα ἤθελον εἶσθαι

τοῦ αὐτοῦ γένους, ἢ ἐν ἑξ' αὐτῶν ἀποθάνῃ. Εἰς δὲ τὰ ἀνυπέρβλητα ταῦτα φυσικὰ ἐμπόδια συγκαταριθμεῖται πρὸς τούτοις καὶ ἡ περίστασις καθ' ἣν εἰς τῶν μελλονύμφων ἤθελε προσβληθῇ ὑπὸ τῆς λέπρας.

Ἄλλ' ἐὰν αἱ μητέρες δὲν φροντίσωσι περὶ τοῦ γάμου τῶν ἰδίων τέκνων πρὸ τῆς γεννήσεως αὐτῶν, ὀλίγην πρόνοιαν λαμβάνουσιν οἱ γονεῖς μετὰ ταῦτα· ἀφίνοῦσι δὲ τὴν περὶ τούτου φροντίδα εἰς τοὺς προξενητάς καὶ προξενητρίδας, οἵτινες ἐκτελοῦσι καθ' ὅλην τὴν Κίναν τὰ μεταξὺ ὅλων τῶν πολιτῶν συνοικέσια.

Καὶ οἱ μὲν μελλονύμφοι δὲν δύνανταί ποτε νὰ

ἴδωσιν ἀλλήλους πρὶν ὁ μεταξὺ αὐτῶν γάμος ἐπικυρωθεὶς διὰ τῶν συνήθων ἐθιμοταξιῶν καταστῇ ἀδιάλυτος· ὁ δὲ ἐκ μέρους τοῦ ἀνδρὸς προξενήτης καὶ ἡ ἐκ μέρους τῆς κόρης προξενήτρια, ἀφοῦ συμφωνήσωσι μεταξὺ αὐτῶν καὶ λάβωσι τὴν συγκατάθεσιν τῶν γονέων ἀμφοτέρων τῶν μελλονύμφων, ἀρρόχθωνίζουσιν αὐτοὺς κατὰ τὸν ἀκόλουθον τρόπον.

Ὁ προξενήτης τοῦ γαμβροῦ φέρει πρὸς τὴν ἀρρόχθωνιζομένην τρεῖς καλὰ θύρα, ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἐμπεριέχει ὀπώρας καὶ ἀργυρᾶ νομίσματα σχηματίζοντα τέσσαρας στήλας, ἀνὰ μίαν εἰς ἐκάστην γωνίαν τοῦ καλὰ θύου, ὁ δὲ δεύτερος δώδεκα περίπου λίτρας χοιρομηρίου, ὁ δὲ τρίτος ποσότητά τινα ἐλικτῶν ἀλφίτων (φιδέ). ἅμα δὲ ὁ ἥχος τῶν προπαρευομένων τυμπάνων ἀναγγεῖλῃ τὴν ἔλευσιν τῶν δώρων, ἡ μελλονύμφος παρουσιάζεται πρὸ τῆς εἰσοσόδου θαλάμου φωτιζομένου ὑπὸ ἐρυθρῶν κηρίων, λαμβάνει τὰ δῶρα καὶ διανέμει κομμάτια χοιρομηρίου πρὸς ὅλους τοὺς παρόντας· ταῦτοχρόνως αἱ προξενήτριαι φέρουσιν ἐκ μέρους τῆς νύμφης κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον τὰ πρὸς τὸν γαμβρὸν δῶρα, συνιστάμενα κυρίως εἰς ὀπώρας διηρημένας εἰς δεκαεὶς μερίδας. Ὁ γαμβρὸς λαμβάνει πρὸς τούτοις ἐκ μέρους τῆς μελλούσης αὐτοῦ πενθερᾶς μικρά τινα δῶρα, ἐξαιρέτως δὲ ξηροὺς σπόρους κολοκύνθης, τοὺς ὁποίους ὁμως ἀγοράζει ὀπωσὺν ἀκριβᾶ· διότι ἡ ἐθιμοταξία ὑποχρεῖται τὸν γαμβρὸν νὰ προσφέρῃ ἀντὶ τούτων εἰς τὸν μέλλοντα αὐτοῦ πενθερὸν ποσότητά τινα χρημάτων, τὴν ὁποίαν θεωροῦσιν ὡς ἀντίτιμον τῆς εἰς αὐτὸν διδομένης γυναικός· ἡ δὲ ποσότης αὕτη συνίσταται συνήθως εἰς τριακοσίας μέχρι τῶν ἑξακοσίων δραχμῶν, καὶ θεωρεῖται ὡς χρεὸς ἱερὸν, ἄνευ τῆς πληρωμῆς τοῦ ὁποίου οἱ γονεῖς δὲν παραδίδουσι ποτὲ τὴν κόρην εἰς τὸν γαμβρὸν.

Μετὰ δὲ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, οἱ προξενηταὶ καὶ προξενήτριαι συμβουλευθέντες τοὺς ἀστρολόγους, προσδιορίζουσι τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς τοῦ γάμου. Μόλα ταῦτα διὰ πᾶν ἀπροσδόκητον κακὸν, τὸ ὁποῖον ὁ κακὸς δαίμων (ὃν παριστῶσι πάντοτε ὑπὸ τὴν μορφήν τίγρεως) δύναται νὰ προξενήσῃ εἰς τοὺς δύο συζύγους, προμηθεύονται κομμάτιον νωποῦ χοιρίνου κρέατος, διὰ τοῦ ὁποίου νὰ εὐχαριστήσωσι καὶ διασκεδάσωσι κατὰ

τὴν τελετὴν τοῦ γάμου τὸν κακὸν δαίμονα, ὅστις μεθυσμένος ἐκ τῆς ἡδονῆς τοῦ χοιρίνου κρέατος νὰ λησμονήσῃ τοὺς συζύγους καὶ νὰ μὴ προξενήσῃ εἰς αὐτοὺς ἀτύχημά τι.

Μετὰ δὲ τὰ προφυλακτικὰ ταῦτα μέτρα ἡ μελλονύμφος καλλωπίζεται ἀπὸ τῆς πρῶτας· οὐσιωδέστατον δὲ καὶ ἀξιοπαρατήρητον μέρος τοῦ καλλωπισμοῦ αὐτῆς εἶναι ὁ εἰς σχῆμα κοφίνου ὑπερμεγέθους πῖλος, ὅστις περικαλύπτων ὅλην αὐτῆς τὴν κεφαλὴν καὶ κρύπτων τὸ πρόσωπον, πίπτει κυκλοειδῶς μέχρι τῆς ζώνης αὐτῆς. Οὕτω δὲ περιτυλιγμένην θέτουσιν αὐτὴν ἐντὸς φορεῖου ἀσφαλῶς κεκλεισμένου· διότι τὸ κυριώτερον τῆς τελετῆς τοῦ γάμου συνίσταται εἰς τὸ νὰ μὴ δύναται ἡ μελλονύμφος οὔτε νὰ βλέπῃ διόλου, οὔτε νὰ βλέπηται.

Οἱ δὲ παρακολουθοῦντες τὴν τελετὴν, τῶν ὁποίων οἱ προξενηταὶ προσδιορίζουσι τὴν παράταξιν, ὁδοιποροῦσι μετὰ βραδύτητος καὶ πενθικῶς, στενάζοντες βαρέως καὶ μετ' ὅλης τῆς δυνάμεως τῶν πνευμόνων αὐτῶν.

Ὅταν δὲ ἡ συνοδία πλησιάσῃ εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ γαμβροῦ, ἀγγελιοφόρος τις ἀποσπᾶται ἐκ τῆς παρατάξεως καὶ προτρέχων μηνύει τὴν ἔλευσιν τῆς νύμφης κραυγάζων μεγαλοφώνως « Ἐρχεται! ἔρχεται! » καὶ ἐν τῷ ἅμα τὰ μὲν τύμπανα καὶ κύμβαλα ἤχουσι μετὰ θορυβίου κρότου, ὁ δὲ γαμβρὸς φεύγει καὶ κρύπτεται ταχέως εἰς τὸν θάλαμον αὐτοῦ. Τότε οἱ προξενηταὶ καὶ προξενήτριαι τρέχουσι ζητοῦντες πανταχοῦ τῆς οἰκίας· ὅταν δὲ τέλος εὑρῶσιν αὐτόν, οὗτος ὀφείλει νὰ προσποιηθῇ ἔκπληξιν καὶ ἀπορίαν, καὶ νὰ ἐρωτήσῃ αὐτοὺς μετὰ ἀδιαφορίας τί ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ· οὗτοι δὲ, χωρὶς ν' ἀποκριθῶσι, σύρουσιν αὐτὸν πρὸς τὸ φορεῖον. Ἐνταῦθα ὁ γαμβρὸς ὀφείλει νὰ προσποιηθῇ, ἡ καὶ αἰσθάνεται ἀληθῶς, μεγάλην ταραχὴν ψυχῆς, ἀνοίγει τρέμων τὸ φορεῖον καὶ καταβιβάζει τὴν νύμφην, τὴν ὁποίαν ὁδηγεῖ εἰς τὸν νυμφικὸν θάλαμον, ὅπου ὑπάρχει τράπεζα φαγητῶν διὰ τοὺς μελλονύμφους, πραγματικῶς δὲ διὰ μόνον τὸν γαμβρὸν· διότι ἡ νύμφη, ἐσκεπασμένη ὑποκάτω τοῦ ὑπερμεγέθους κοφίνου, δὲν δύναται σχεδὸν ν' ἀπλώσῃ τὰς χεῖρας αὐτῆς ἐπὶ τῆς τραπέζης, ἡ νὰ πλησιάσῃ αὐτὰς εἰς τὸ στόμα. Μετὰ δὲ τὸ γεῦμα ὁ γαμβρὸς ἀνασηκώνει τὸν μυστηριώδη νυμφικὸν κόφι-

νον, καὶ τότε διὰ πρώτην φοράν δύναται νὰ παρατηρήσῃ τοὺς χαρακτῆρας τοῦ προσώπου τῆς παντοτινῆς αὐτοῦ συζύγου· ἀλλ' ὅποιανδὴποτε ἐντύπωσιν καὶ ἂν προξενήσῃ εἰς αὐτὸν ἢ μόρφῃ αὐτῆς, οὗτος ὀφείλει νὰ δείξῃ πρὸς αὐτὴν μεγάλην εὐχαρίστησιν, ὡς ἀξιοῦναι νὰ γενῇ κάτοχος τοῦ κάλλους καὶ τῶν θεληγέτρων τοιαύτης σπανίας ὠραιότητος.

Ἄλλ' ἡ πρώτη αὕτη δοκιμασία εἶναι διὰ τὴν νύμφην ὁ πρόδρομος δευτέρως κρίσεως πολὺ τρομερωτέρως καὶ σκληροτέρως τῆς πρώτης· διότι ἀφοῦ ὁ νυμφίος τελειώσῃ τὰς πρὸς τὴν νύμφην ἐκφράσεις αὐτοῦ, εἰσέρχονται ὅλοι οἱ προσκεκλημένοι διὰ νὰ ἐξετάσωσιν ὁμοίως τὴν νύμφην, καὶ νὰ προσφέρωσιν τὴν περὶ αὐτῆς κρίσιν αὐτῶν, τὴν ὁποίαν ἡ ἐθιμοταξία ὑποχρεοῖ αὐτοὺς αὐστηρῶς νὰ ἐκφράσωσιν ἐλευθέρως, εἰλικρινῶς καὶ ἀπροσωπολήπτως. Καὶ τότε αἱ πλεῖσται τῶν γυναικῶν, αἱ μὲν ἀπὸ ζηλοτυπίαν, αἱ δὲ ἀπὸ πάθος ἐκδικήσεως, αἱ δὲ ἀπὸ μόνην κακίαν, ἐπικρίνουσι πικρῶς καὶ αὐστηρῶς ἐν πρὸς ἐν ὅλα τὰ ἐλαττώματα τῆς νύμφης, ἣτις ἴσταται ὁρθίος ἀντικρὺ τοῦ ἐπὶ ἔδρας καθημένου συζύγου αὐτῆς· ἀμφοτέρωθεν δὲ εἶναι αὐστηρῶς ὑποχρεωμένοι ὑπὸ τοῦ νόμου εἰς τὸ νὰ ἀκούωσι σιωπῶντες καὶ μετὰ στωϊκῆς ἀπαθείας, ὅλας τὰς ἐπικρίσεις καὶ σαρκασμοὺς τῶν περιεστώτων, ὅσον καὶ ἂν ᾔθελον εἰσθαι δηκτικοί, αὐστηροί καὶ σκανδαλώδεις. Τὴν δὲ τοιαύτην ὥραν τελετῆς Κιναϊκοῦ γάμου δεικνύει ἡ ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω εἰκονογραφίας παριστωμένη σκηνή.

Ἐκ τῆς ῥηθείσης σκανδαλώδους ἐθιμοταξίας γινῶνται εἰς τὴν Κίναν αἱ περισσότεραι δυσμένειαι καὶ ἔχθραι μεταξύ συγγενῶν καὶ φίλων, καὶ μάλιστα μεταξύ τῶν γυναικῶν, αἵτινες ἐπιφυλάττονται νὰ ἐξακοντίσωσι πολλαπλασίως κατὰ τῶν ἄλλων ὅσα πικρὰ βέλη ἔρριψεν ἐπ' αὐτῶν ἡ κακολογία κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τελετῆς τοῦ γάμου αὐτῶν.

Πληθὺς ἄλλων διαφορῶν ἐθιμοταξιῶν, ἐπίσης παραδόξων καὶ παραλόγων, ἐκτελοῦνται κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου· γελοιοδεσπότη δὲ φαίνεται ἡ μεγάλη φροντίς τὴν ὁποίαν οἱ δύο σύζυγοι λαμβάνουσιν εἰς τὸ νὰ κρύψωσιν, ὅταν ἐκδυθῶσι τὰ φορέματα αὐτῶν· διότι ἡ συνήθεια δίδει τὸ δικαίωμα εἰς ἕκαστον προσκεκλημένον νὰ πράξῃ πᾶν ὅ,τι δύναται διὰ νὰ κλέψῃ αὐτά. Εἰς τοιαύτην δὲ περίστασιν ὁ

γαμβρὸς εἶναι ὑπόχρεως νὰ ἐξαγοράσῃ τὴν ἐπαύριον τὰ κλαπέντα τῶν φορεμάτων διὰ πολλῶν μετρητῶν χρημάτων· τὸ δὲ κέρδος τοῦτο λογίζεται ὡς νόμιμος καὶ ὀφειλομένη ἀμοιβή πρὸς τοὺς προσκεκλημένους, ἀντὶ τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων δώρων, τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦνται παρὰ τῶν νόμων νὰ προσφέρωσιν εἰς αὐτὸν, ὡς συνεισφοράν εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ γάμου. Μολονότι δὲ αἱ γαμικαὶ αὗται τελεταὶ εἶναι ἐπὶ τοσοῦτον ἀηδεῖς καὶ ζημιώδεις εἰς τοὺς παρόντας, λογίζεται ὅμως ἡ μεγίστη τιμὴ εἰς τὴν Κίναν τὸ νὰ προσκληθῇ τις εἰς γάμον. Οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ παρουσιασθῇ, ἐὰν δὲν προσκληθῇ προσηκόντως, δηλαδὴ ἐὰν δὲν λάβῃ προσκλητήριον γραμμάτιον, τὸ ὁποῖον συνίσταται εἰς μέγα φύλλον ἐρυθροῦ χάρτου διπλωμένου τοιουτοτρόπως, ὥστε νὰ φαίνωνται ἐσχηματισμένοι ἐκ τῶν πτυχῶν αὐτοῦ δώδεκα ἐπιστολαί, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ὁποίου δὲν ὑπάρχει οὐδεμία λέξις γεγραμμένη.

Αἱ τελεταὶ αὗται τοῦ γάμου, ὡς δύναται πᾶς τις νὰ παρατηρήσῃ, δὲν καθιεροῦνται κατ' οὐδένα τρόπον οὔτε ὑπὸ τῶν Θρησκευτικῶν, οὔτε ὑπὸ τῶν πολιτικῶν νόμων· ἀλλὰ τὸ πᾶν πράττεται πρὸς τὸ κέρδος· δηλαδὴ ὁ γάμος παρὰ τοῖς Κιναίοις εἶναι ἀληθῶς ἐμπορικὴ πράξις, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ προξενηταί, οἱ γονεῖς καὶ οἱ προσκεκλημένοι προσπαθοῦσιν ἕκαστος νὰ λάβῃ περισσότερον, καὶ νὰ δώσῃ ὀλιγώτερον· διὰ τοῦτο ἡ ἀθλία αὕτη ἀρχὴ τοῦ ἱερωτέρου δεσμοῦ τῆς κοινωνίας ἔχει παρ' αὐτοῖς ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον καὶ ὀλεθριώτατα ἀποτελέσματα, καὶ μάλιστα διὰ τὰς γυναῖκας, ὡς πρὸς τὰς ὁποίας ἡ ἡμέρα τοῦ γάμου αὐτῶν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ ἀρχὴ τῆς περιμενούσης αὐτὰς βαρβάρου αἰχμαλωσίας, τῶν βασάνων τῆς ὁποίας αἱ Κιναῖαι ἀναγκάζονται πολλάκις ν' ἀπαλλαχθῶσι δι' ἄλλης· βδελυρωτέρας πράξεως, τῆς αὐτοχειρίας.

II.

ΤΑ ΚΑΘ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΠΟΜΠΗΙΑΝ

B'.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ ἀριθ. 6.)

Ὁ πρίγκυψ Ἐμμανουὴλ τῆς Λοθηριγγίας εἶχεν ὠραιωτάτην ἑπαυλιν ἐν Πορτίκοις πλησίον τῆς Νεαπόλεως. Οἱ γεωργοὶ τοῦ τῷ ἐπώλουν πολλάκις ἀρχαιότητας εὕρισκομένας ἐντὸς τῶν ἀγρῶν του.